

Správním orgánem, který v České republice rozhoduje o poskytování právní ochrany předmětům průmyslového vlastnictví je Úřad průmyslového vlastnictví se sídlem v Praze. Úřad je zákonem č. 21/1993 Sb. zřízen jako *ústřední orgán státní správy* České republiky. Působnost mu je stanovena zákonem č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

Jen pro ilustraci, uvádím několik statistických údajů. V roce 2005 nabylo na území ČR účinnosti 753 **evropských patentů**. **Národních patentů** bylo zapsáno 1551. Do rejstříku **užitných vzorů** přibilo 1085 technických řešení a bylo provedeno 679 zápisů do rejstříku **průmyslových vzorů**.

Podstatnou část aktivit Úřadu představují činnosti spojené s řízením o **ochranných známkách**. Ve zmíněném roce 2005 přijal Úřad 10252 národních přihlášek ochranných známek; na základě Madridské dohody o mezinárodním zápisu ochranných známek bylo podáno 596 přihlášek do zahraničí; z Mezinárodního úřadu český Úřad přijal 5987 přihlášek ochranných známek s žádostí o zápis na území ČR. Řízení bylo ukončeno zápisem 9013 národních a 9660 mezinárodních ochranných známek.³

I při vysokých odborných kvalitách zaměstnanců Úřadu nelze, při pohledu na tato čísla, zcela vyloučit lidské pochybení a snad v žádném případě nezle zajistit spokojenost všech účastníků s výsledkem řízení. Bez ohledu na opodstatněnost takových námitek vůči rozhodovací činnosti Úřadu, je esenciální součástí právního státu možnost vyjádřit je a očekávat kvalifikované posouzení příslušným instančně nadřízeným orgánem.

Řádným opravným prostředkem proti rozhodnutím Úřadu, jako ústředního orgánu státní správy, je rozklad. O rozkladu rozhoduje předseda Úřadu na základě doporučení rozkladové komise. V roce 2005 bylo v opravných řízeních vydáno téměř 660 rozhodnutí – nejvíce v dosavadní novodobé historii Úřadu. S cílem větší otevřenosti Úřadu vůči veřejnosti, zvýšení kvality a tím i přesvědčivosti jeho rozhodování ve druhém stupni správního řízení, byla přijata opatření pro zapojení odborné veřejnosti do rozhodovacího procesu formou externích členů rozkladových komisí.⁴

Není-li účastník řízení spokojen s rozhodnutím o rozkladu, má ještě jednu možnost, jak legální cestou hájit svá práva – může využít své ústavní právo obrátit se na soud, aby přezkoumal zákonnost rozhodnutí Úřadu.⁵ Avšak po velké reformě správního soudnictví a nabytí účinnosti soudního řádu správního 1. 1. 2003 vyvstal problém na který soud se obrátit. Správní soudy totiž začaly žaloby odmítat s odůvodněním, že nejsou k soudnímu přezkumu pravomocných rozhodnutí Úřadu věcně příslušné.

O otázce, je-li tento názor přijatelný, resp. pokud není, tak proč, ale též i o jiných aspektech přezkoumávání správních rozhodnutí v oblasti průmyslového vlastnictví, je pojednáno v této diplomové práci.